

Hodnocení diplomové práce
bc. Jany Skokové

Náboženství jako součást školní edukace v různých zemích Evropy

Formální stránka:

Práce obsahuje 91 stran textu, takže autorka v maximální míře využila možnost rozsahu daného fakultou. Odvolává se na 31 odborných zdrojů, které přehledně dělí na církevní dokumenty, tištěné publikace, tištěné sborníky a elektronické dokumenty. Celá jedna část práce je přetlumočením obsahu rozsáhlé studie cílů, obsahů a metod výuky náboženství ve vybraných evropských zemích, která byla napsána v angličtině. Autorka při práci osvědčila odpovídající znalost tohoto jazyka.

Po grafické stránce nevyžadovala práce žádné speciální dovednosti.

Stylistická stránka:

Gramatické chyby se v práci prakticky nevyskytují, pouze na několika místech užívá autorka chybně některá slovní spojení (např. s. 42: „...náboženství jsou předávány...“, s. 50: „...tyto data...“ apod.).

Občas lze nalézt v textu také tiskové chyby (např. na s. 18 v poznámce pod čarou nebo na s. 20 hned první věta, která nedává smysl). Jde však spíše o výjimky. Na s. 72 však tisková chyba mění věcný obsah věty. Autorka zřejmě mínila, že méně religiózní než Holandsko je ještě ČR a bývalé východní Německo.

Stylistických neobratností se autorka v mírné míře dopouští na místech, kde se (obsahově velmi úspěšně) pokouší o vlastní komentáře, srovnání nebo shrnutí vzhledem k uváděným informacím. Jiným typem neobratnosti jsou formulace, které jsou ovlivněny nepřímými citacemi anglického textu (např. v kap. 1.4.8 to ovlivnilo poněkud zmateně podané informace o islámu).

Obsahová stránka:

Považuji tuto diplomovou práci sice za poněkud neobvyklou vzhledem k získání věcných informací k tématu (podrobný popis výsledků jedné mezinárodní studie), ale za velmi přínosnou, protože – jak autorka sama konstatuje – přehled o výuce náboženství v různých zemích Evropy, který by bral v potaz také historický kontext a kontext současné společenské atmosféry, v ČR neexistuje. Navíc autorka předesílá podrobný teoretický výklad o historii křesťanství ve vztahu ke státu v celé Evropě a v ČR zvláště, čímž tento kontext získává na ucelenosti. Z tohoto hlediska oceňuji její dobrou orientaci ve výstavbě práce, kterou podtrhla vlastními závěry a shrnutími.

K věcným informacím mám několik menších připomínek: Na s. 54 uvádí autorka poněkud zmatené a navzájem nesouhlasící informace o poštu katolíků v Belgii. Na s. 59 uvádí nepřesně, že kanonické mise v ČR záleží na knězi ve farnosti (ve skutečnosti je vydává biskup, ovšem na základě žádosti a dobrozdání kněze ve farnosti). Na s. 43 hovoří o „všech 4 náboženstvích, která jsou náboženstvím knihy. Co tím má na mysli? Místy se také opakují informace (např. v kap. 1.4.2 a 1.4.6).

Závěry:

Práce je velmi pečlivě zpracována po formální stránce, menší nedostatky vykazuje po stránce stylistické, obsahově znamená skutečný přínos české nábožensko pedagogické teorii, ačkoliv metoda získání dat je poněkud neobvyklá.

Navrhovaná známka:

výborně mínus

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.